

Tabela zbieżności

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym		
Implementacja dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony		
Treść Dyrektywy	Obowiązek dla państwa członkowskiego	Konieczność wdrożenia/Treść przepisu
Artykuł 1 Przedmiot		
Niniejsza dyrektywa ustanawia procedurę rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej („EIK”) oraz wspólne podejście do oceny potrzeb w zakresie poprawy ochrony takiej infrastruktury w celu lepszej ochrony ludności.		Artykuł ogólny. Nie wymaga implementacji.
Artykuł 2 Definicje		
W rozumieniu niniejszej dyrektywy: a) „infrastruktura krytyczna” oznacza składnik, system lub część infrastruktury zlokalizowane na terytorium państw członkowskich, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na dane państwo członkowskie w wyniku utracenia tych funkcji;		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art.1 pkt 1 lit. a</u> „2) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców. Infrastruktura krytyczna obejmuje systemy: a) zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa, b) łączności, c) sieci teleinformatycznych, d) finansowe, e) zaopatrzenia w żywność, f) zaopatrzenia w wodę, g) ochrony zdrowia, h) transportowe, i) ratownicze, j) zapewniające ciągłość działania administracji publicznej, k) produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych;”
b) „europejska infrastruktura krytyczna” lub „EIK” oznacza infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium państw członkowskich, której zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie. To, czy wpływ jest istotny, ocenia się w odniesieniu do kryteriów przekrojowych. Obejmuje to skutki wynikające z międzysektorowych współzależności z innymi rodzajami infrastruktury;		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 1 lit. b</u> „2a) europejskiej infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia i instalacje kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców, wyznaczone w systemach, o których mowa w pkt 2 lit. a i h, w zakresie energii elektrycznej, ropy naftowej i gazu ziemnego oraz transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, wodnego śródlądowego, żeglugi oceanicznej, żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i portów, zlokalizowane na terytorium państw

		członkowskich Unii Europejskiej, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie;”;
c) „analiza ryzyka” oznacza uwzględnianie stosownych metod postępowania w przypadku zaistnienia zagrożeń, aby ocenić słabe punkty i potencjalne skutki zakłócenia lub zniszczenia infrastruktury krytycznej;		Nie ma obowiązku implementacji definicji.
d) „szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej” oznaczają fakty dotyczące infrastruktury krytycznej, które w przypadku ujawnienia mogłyby zostać wykorzystane do zaplanowania i przeprowadzenia działań zmierzających do spowodowania zakłócenia lub zniszczenia urządzeń infrastruktury krytycznej;		Nie ma obowiązku implementacji definicji.
e) „ochrona” oznacza wszelkie działania zmierzające do zapewnienia funkcjonalności, ciągłości działań i integralności infrastruktury krytycznej w celu zapobiegania zagrożeniom, ryzykom lub słabym punktom oraz ograniczenia i neutralizacji ich skutków;		Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: art. 3 pkt 3) ochronie infrastruktury krytycznej - należy przez to rozumieć wszelkie działania zmierzające do zapewnienia funkcjonalności, ciągłości działań i integralności infrastruktury krytycznej w celu zapobiegania zagrożeniom, ryzykom lub słabym punktom oraz ograniczenia i neutralizacji ich skutków oraz szybkiego odtworzenia tej infrastruktury na wypadek awarii, ataków oraz innych zdarzeń zakłócających jej prawidłowe funkcjonowanie;
f) „właściciele/operatorzy europejskiej infrastruktury krytycznej” oznaczają podmioty odpowiedzialne za inwestycje lub bieżącą działalność danego składnika, systemu lub części infrastruktury wyznaczonej jako EIK na mocy niniejszej dyrektywy oraz za związane z nimi inwestycje.		Nie ma obowiązku implementacji definicji.
Artykuł 3 Rozpoznawanie EIK		
1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w załączniku III każde państwo członkowskie rozpoznaje potencjalną EIK, która zarówno spełnia kryteria przekrojowe i sektorowe, jak i jest zgodna z definicjami zawartymi w art. 2 lit. a) i b). Komisja może pomóc państwom członkowskim, na ich wniosek, w rozpoznaniu potencjalnej EIK. Komisja może zwrócić uwagę odpowiednich państw członkowskich na istnienie potencjalnej infrastruktury krytycznej, wobec której można uznać, że spełnia ona kryteria wymagane do wyznaczenia jej jako EIK. Każde państwo członkowskie i Komisja będą na bieżąco rozpoznawać potencjalną EIK.	Rozpoznawanie na bieżąco potencjalnej EIK.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3:</u> „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi: 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej; 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji; 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej;

		<p>4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych, b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych, c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpienie fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług. <p>2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.</p>
<p>2. Kryteria przekrojowe, o których mowa w ust. 1, są następujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) kryterium ofiar w ludziach (oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych); b) kryterium skutków ekonomicznych (oceniane w odniesieniu do wielkości strat ekonomicznych lub pogorszenia towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych); c) kryterium skutków społecznych (oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpienie fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług). <p>Progi kryteriów przekrojowych opierają się na rozmiarze strat wynikłych z zakłócenia lub zniszczenia danej infrastruktury.</p> <p>Dokładne progi mające zastosowanie do kryteriów przekrojowych określone są w poszczególnych przypadkach przez państwa członkowskie, których dotyczy dana infrastruktura krytyczna.</p>	<p>Dokładne określenie progów do kryteriów przekrojowych.</p>	<p>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 5b.</p> <p>2. Program (Narodowy Program Ochrony Infrastruktury Krytycznej) określa:</p> <p>3) szczegółowe kryteria pozwalające wyodrębnić obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące w skład systemów infrastruktury krytycznej, biorąc pod uwagę ich znaczenie dla funkcjonowania państwa i zaspokojenia potrzeb obywateli.</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym:</p> <p><u>Art. 1 pkt 3</u></p> <p>„Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej; 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji; 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej; 4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące:

		<ul style="list-style-type: none"> a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych, b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych, c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpienie fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług. <p>2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.</p> <p><u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 2. W celu wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz dokładnych progów kryteriów przekrojowych, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa prowadzi rozmowy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) na które potencjalna europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może mieć istotny wpływ; 2) na których terytorium zlokalizowana jest potencjalna europejska infrastruktura krytyczna mogąca mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. <p>3. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa w rozmowach, o których mowa w ust. 2 przedstawia stanowisko uzgodnione z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, których przedstawiciele mogą brać udział w rozmowach.”</p>
<p>Każde państwo członkowskie informuje co roku Komisję o liczbie infrastruktur w poszczególnych sektorach, w odniesieniu do których prowadzono dyskusje na temat progów kryteriów przekrojowych.</p>	<p>Informowanie, co roku, Komisję Europejską o liczbie infrastruktur w poszczególnych sektorach, w odniesieniu do których prowadzono dyskusje na temat progów kryteriów przekrojowych.</p>	<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: <ul style="list-style-type: none"> a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiającym wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ; 2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawni.”</p>

<p>Kryteria sektorowe uwzględniają cechy charakterystyczne poszczególnych sektorów EIK.</p>		<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi:</p> <p>1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej;”</p>
<p>Komisja wraz z państwami członkowskimi opracowuje wytyczne w sprawie stosowania kryteriów przekrojowych i sektorowych oraz ustala przybliżone progi, które mają być stosowane do rozpoznawania EIK. Kryteria te są niejawnie. Używanie takich wytycznych jest fakultatywne dla państw członkowskich.</p>		<p>Artykuł informacyjny. Nie wymaga implementacji.</p>
<p>3. Do celów wdrażania niniejszej dyrektywy wykorzystuje się sektor energetyczny i transportowy. Podsektory określono w załączniku I. W stosownym przypadku i w połączeniu z przeglądem niniejszej dyrektywy, jak określono w art. 11, można określić kolejne sektory, które będą wykorzystane do celów wprowadzenia niniejszej dyrektywy w życie. Priorytet nadaje się sektorowi ICT.</p>		<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 1 lit. b</u> „2a) europejskiej infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia i instalacje kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców, wyznaczone w systemach, o których mowa w pkt 2 lit. a i h, w zakresie energii elektrycznej, ropy naftowej i gazu ziemnego oraz transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, wodnego śródlądowego, żeglugi oceanicznej, żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i portów, zlokalizowane na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie;”</p>
<p>Artykuł 4 Wyznaczenie EIK</p>		
<p>1. Każde państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ, o tożsamości tej infrastruktury i przyczynach wyznaczenia jej jako potencjalnej EIK.</p>	<p>Informowanie innych państw członkowskich, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ.</p>	<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 1. O potencjalnej europejskiej infrastrukturze krytycznej dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ta infrastruktura może mieć istotny wpływ. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa podaje nazwę i lokalizację potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej i przyczyny jej wyznaczenia.”</p>
<p>2. Każde państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, prowadzi dwustronne lub wielostronne rozmowy z innymi państwami członkowskimi, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ. Komisja może uczestniczyć w tych dyskusjach, ale nie ma dostępu do szczegółowych informacji, które umożliwiłyby jej</p>	<p>Prowadzenie dwustronnych lub wielostronnych rozmów z innymi państwami</p>	<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 2. W celu wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz dokładnych progów kryteriów przekrojowych, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa prowadzi rozmowy</p>

jednoznaczne rozpoznanie danej infrastruktury.	członkowskimi, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ.	z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej: 1) na które potencjalna europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może mieć istotny wpływ; 2) na których terytorium zlokalizowana jest potencjalna europejska infrastruktura krytyczna mogąca mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. 3. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa w rozmowach, o których mowa w ust. 2, przedstawia stanowisko uzgodnione z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, których przedstawiciele mogą brać udział w rozmowach.”
Każde państwo członkowskie, które ma podstawy, by sądzić, że może mieć na nie istotny wpływ potencjalna EIK, która jednak nie została rozpoznana jako taka przez państwo członkowskie, na którego terytorium jest zlokalizowana, może poinformować Komisję o chęci przeprowadzenia dwustronnych lub wielostronnych rozmów na ten temat. Komisja niezwłocznie powiadamia o takiej chęci państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, i stara się ułatwić osiągnięcie porozumienia między stronami.	Informowanie Komisji Europejskiej o chęci przeprowadzenia dwustronnych lub wielostronnych rozmów na ten temat nierozpoznanej EIK.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 4. W przypadku, gdy infrastruktura zlokalizowana na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która nie została rozpoznana jako europejska infrastruktura krytyczna, może mieć wpływ na Rzeczpospolitą Polską, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informuje Komisję Europejską o zamiarze przeprowadzenia rozmów na ten temat.”
3. Państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest potencjalna EIK, wyznacza ją jako EIK po osiągnięciu porozumienia z państwami członkowskimi, na które dana infrastruktura może mieć istotny wpływ. Wymagana jest akceptacja państwa członkowskiego, na którego terytorium zlokalizowana jest infrastruktura, która ma być wyznaczona jako EIK.	Wyznaczenie EIK po osiągnięciu porozumienia z państwami członkowskimi, na które dana infrastruktura może mieć istotny wpływ.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 5. Na podstawie ustaleń będących wynikiem rozmów, o których mowa w ust. 2, Rada Ministrów wyznacza, w drodze uchwały, z zakresu potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej europejską infrastrukturę krytyczną.”
4. Państwo członkowskie, na którego terytorium zlokalizowana jest wyznaczona EIK, informuje co roku Komisję Europejską o liczbie wyznaczonych EIK w poszczególnych sektorach oraz o liczbie państw członkowskich zależnych od każdej wyznaczonej EIK. Tożsamość danej EIK znana jest jedynie państwu członkowskiemu, na które może ona mieć istotny wpływ.	Informowanie, co roku, Komisję Europejską o liczbie wyznaczonych EIK w poszczególnych sektorach oraz o liczbie państw członkowskich zależnych od każdej wyznaczonej EIK.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6b. 6. Właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma wpływ europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje dane identyfikujące europejską infrastrukturę krytyczną, w tym jej nazwę i lokalizację. 7. Dane, o których mowa w ust. 1 i 6, oraz uchwała, o której mowa w ust. 5 mają charakter niejawny.” „Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej: 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

		<p>b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ;</p> <p>2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawnym.”</p>
<p>5. Państwa członkowskie, na których terytorium zlokalizowana jest EIK, informują właściciela/operatora tej infrastruktury o jej wyznaczeniu jako EIK. Informacje dotyczące wyznaczenia infrastruktury jako EIK należy opatrzyć klauzulą tajności na odpowiednim poziomie.</p>	<p>Informowanie właściciela/operatora infrastruktury o jej wyznaczeniu jako EIK.</p>	<p>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 5b. 7. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa: 4) informuje o ujęciu w wykazie, o którym mowa w pkt 1, obiektów, instalacji lub urządzeń - ich właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych.</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 2</u> Art. 5b ust 7. „1) na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, sporządza jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy. W wykazie wyróżnia się także europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, mogącą mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. Wykaz ma charakter niejawnym;”</p>
<p>6. Proces rozpoznawania i wyznaczania EIK zgodnie z art. 3 i niniejszym artykułem zostaje zakończony w terminie do dnia 12 stycznia 2011 r. i jest poddawany regularnemu przeglądowi.</p>		<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej; 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji; 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej; 4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące:

		<ul style="list-style-type: none"> a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych, b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych, c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpienie fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług. <p>2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.</p> <p>Termin zakończenia procesu rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej ma charakter instrukcyjny i nie wymaga implementacji.</p>
--	--	---

Artykuł 5 Plany ochrony infrastruktury

1. W ramach procedury związanej z planem ochrony infrastruktury („POI”) określa się składniki infrastruktury krytycznej należące do EIK oraz istniejące lub wdrażane rozwiązania służące ochronie tych składników. W załączniku II określono minimalny zakres elementów, które należy uwzględnić w procedurze związanej z POI dla EIK.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej

„§ 2 ust. 3 Elementami struktury Planu są:

- 1) dane ogólne:
 - a) obejmujące nazwę i lokalizację infrastruktury krytycznej,
 - b) pozwalające zidentyfikować operatora infrastruktury krytycznej: nazwa, adres i siedziba, numery REGON, NIP i KRS,
 - c) pozwalające zidentyfikować zarządzającego przedsiębiorstwem w imieniu operatora infrastruktury krytycznej: nazwę, adres i siedzibę, numery REGON, NIP i KRS,
 - d) obejmujące w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą” — dane służbowe osoby, o której mowa w art. 6 ust 5a ustawy, odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej,
 - e) obejmujące imię i nazwisko osoby sporządzającej plan;
- 2) dane infrastruktury krytycznej obejmujące:
 - a) charakterystykę i podstawowe parametry techniczne,
 - b) plan (mapę) z naniesieniem lokalizacji obiektów, instalacji lub systemu,
 - c) funkcjonalne połączenia z innymi obiektami, instalacjami, urządzeniami lub usługami;
- 3) charakterystyka:
 - a) zagrożeń dla infrastruktury krytycznej oraz oceny ryzyka ich wystąpienia wraz z przewidywanymi scenariuszami rozwoju zdarzeń,
 - b) zależności infrastruktury krytycznej od pozostałych systemów infrastruktury krytycznej oraz możliwości zakłócenia jej funkcjonowania w wyniku zakłóceń powstałych w pozostałych systemach infrastruktury krytycznej,
 - c) zasobów własnych możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej,

		<p>d) zasobów właściwych terytorialnie organów, możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej;</p> <p>4) zasadnicze warianty:</p> <p>a) działania w sytuacji zagrożenia lub zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej,</p> <p>b) zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej,</p> <p>c) odtwarzania infrastruktury krytycznej;</p> <p>5) zasady współpracy z właściwymi miejscowo:</p> <p>a) centrami zarządzania kryzysowego,</p> <p>b) organami administracji publicznej.”</p>
<p>2. Każde państwo członkowskie ocenia, czy każda wyznaczona EIK zlokalizowana na jego terytorium posiada POI lub dysponuje odpowiedziami mu środkami, które uwzględniają kwestie określone w załączniku II. Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, że POI lub odpowiadający mu środek istnieje i jest regularnie aktualizowany, dalsze działania w zakresie wdrażania są zbędne.</p> <p>3. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że nie przygotowano takiego POI ani odpowiadającego mu środka, zapewnia za pomocą wszelkich środków uznanych za odpowiednie, aby POI lub odpowiadający mu plan został przygotowany z uwzględnieniem kwestii wymienionych w załączniku II.</p>	<p>Ocenianie, czy każda wyznaczona EIK posiada POI lub dysponuje odpowiedziami mu środkami.</p>	<p>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 6 ust. 5 i 6: „5. Właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej mają obowiązek ich ochrony, w szczególności przez przygotowanie i wdrażanie, stosownie do przewidywanych zagrożeń, planów ochrony infrastruktury krytycznej oraz utrzymywanie własnych systemów rezerwowych zapewniających bezpieczeństwo i podtrzymujących funkcjonowanie tej infrastruktury, do czasu jej pełnego odtworzenia.</p> <p>6. Jeżeli dla obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej istnieją, utworzone na podstawie innych przepisów, plany odpowiadające wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej, uznaje się, iż wymóg posiadania takiego planu jest spełniony.”</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§3. Operator infrastruktury krytycznej sporządza plan w terminie 9 miesięcy od daty otrzymania od dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, zwanego dalej „dyrektorem Centrum”, informacji o ujęciu w wykazie, o której mowa w art. 5b ust. 7 pkt 4 ustawy.”</p> <p>„§4.</p> <p>6. Operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan wraz z arkuszem uzgodnień do zatwierdzenia dyrektorowi Centrum w terminie 14 dni od daty dokonania ostatniego uzgodnienia.</p> <p>7. W przypadku braku uzgodnienia ze względu na rozbieżność stanowisk, operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan wraz z protokołem rozbieżności do zatwierdzenia dyrektorowi Centrum w terminie 14 dni od daty zakończenia uzgodnień ze wszystkimi podmiotami, o których mowa w ust 1.</p> <p>8. Dyrektor Centrum, po rozpatrzeniu ewentualnych rozbieżności, zatwierdza plan w terminie 90 dni od daty przedłożenia. Przepisy ust. 3—5 stosuje się odpowiednio.”</p>
<p>Każde państwo członkowskie upewnia się, czy POI lub odpowiadające mu plany istnieją i są poddawane regularnym przeglądom, w ciągu roku od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako EIK. Okres ten może zostać przedłużony w wyjątkowych okolicznościach po</p>	<p>Upewnienie się, czy POI lub odpowiadające mu plany istnieją i są</p>	<p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§4.</p> <p>6. Operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan wraz z arkuszem uzgodnień do</p>

osiągnięciu porozumienia z organem państwa członkowskiego i powiadomieniu Komisji.	poddawane regularnym przeglądom, w ciągu roku od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako EIK.	<p>zatwierdzenia dyrektorowi Centrum w terminie 14 dni od daty dokonania ostatniego uzgodnienia.</p> <p>7. W przypadku braku uzgodnienia ze względu na rozbieżność stanowisk, operator infrastruktury krytycznej przedkłada plan wraz z protokołem rozbieżności do zatwierdzenia dyrektorowi Centrum w terminie 14 dni od daty zakończenia uzgodnień ze wszystkimi podmiotami, o których mowa w ust 1.</p> <p>8. Dyrektor Centrum, po rozpatrzeniu ewentualnych rozbieżności, zatwierdza plan w terminie 90 dni od daty przedłożenia. Przepisy ust. 3—5 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>„§ 5.1. Aktualizacja planów odbywa się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na dwa lata.</p> <p>2. Wprowadzone zmiany wymagają uzgodnienia i zatwierdzenia, w trybie określonym w § 4.”</p>
4. Jeżeli istnieją już ustalenia dotyczące nadzoru lub nadzoru systemowego nad daną EIK, niniejszy artykuł nie narusza ich, a właściwy organ państwa członkowskiego, o którym mowa w niniejszym artykule, jest organem nadzorczym na mocy tych istniejących ustaleń.		Artykuł ogólny. Nie wymaga implementacji
5. W przypadku zgodności ze środkami, w tym środkami wspólnotowymi, które w danym sektorze wymagają lub odnoszą się do wymogu posiadania planu podobnego do POI lub odpowiadającego temu planowi oraz nadzoru systemowego nad takim planem przez właściwy organ, uznaje się, że spełnione są wszystkie wymogi państw członkowskich określone w niniejszym artykule lub przyjęte na jego mocy. Wytyczne w sprawie stosowania, o których mowa w art. 3 ust. 2, zawierają orientacyjny wykaz takich środków.		<p>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 6 „6. Jeżeli dla obiektów, instalacji, urządzeń i usług infrastruktury krytycznej istnieją, utworzone na podstawie innych przepisów, plany odpowiadające wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej, uznaje się, iż wymóg posiadania takiego planu jest spełniony.”</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej „§6.1. Operator infrastruktury krytycznej, który jest w posiadaniu innego planu, opracowanego na podstawie przepisów odrębnych i odpowiadającego wymogom, o których mowa w § 2, może przedłożyć ten plan dyrektorowi Centrum w celu uznania spełnienia obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu. 2. Dyrektor Centrum, kierując się potrzebą zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej oraz Narodowym Programem Ochrony Infrastruktury Krytycznej, uznaje spełnienie obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej w trybie określonym w § 4 ust. 3 – 8.”.</p>
Artykuł 6 Urzędnicy łącznikowi ds. Ochrony		
1. Urzędnik łącznikowy ds. ochrony pełni w sprawach związanych z ochroną funkcję punktu kontaktowego między właścicielem/operatorem EIK a właściwym organem państwa członkowskiego.		<p>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 6 5a. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni, o których mowa w ust. 5, mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 7 pkt 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej</p>

<p>2. Każde państwo członkowskie ocenia, czy każda wyznaczona EIK zlokalizowana na jego terytorium powołała urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą.</p> <p>Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, że powołano urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą, dalsze działania w zakresie wdrażania są zbędne.</p>	<p>Ocenienie, czy każda wyznaczona EIK powołała urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osobę mu odpowiadającą.</p>	<p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej</p> <p>„§ 2 ust. 3 Elementami struktury Planu są:</p> <p>1) dane ogólne:</p> <p>d) obejmujące w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą” — dane służbowe osoby, o której mowa w art. 6 ust 5a ustawy, odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej,</p> <p>„§4. 8. Dyrektor Centrum, po rozpatrzeniu ewentualnych rozbieżności, zatwierdza plan w terminie 90 dni od daty przedłożenia. Przepisy ust. 3—5 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>„§6.1. Operator infrastruktury krytycznej, który jest w posiadaniu innego planu, opracowanego na podstawie przepisów odrębnych i odpowiadającego wymogom, o których mowa w § 2, może przedłożyć ten plan dyrektorowi Centrum w celu uznania spełnienia obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu.</p> <p>2. Dyrektor Centrum, kierując się potrzebą zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej oraz Narodowym Programem Ochrony Infrastruktury Krytycznej, uznaje spełnienie obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej w trybie określonym w § 4 ust. 3 – 8.”.</p>
<p>3. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że w odniesieniu do wyznaczonej EIK nie powołano urzędnika łącznikowego ds. ochrony ani osoby mu odpowiadającej, zapewnia za pomocą wszelkich środków uznanych za odpowiednie, aby został powołany urzędnik łącznikowy ds. ochrony lub osoba mu odpowiadająca.</p>		<p>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym:</p> <p>Art. 6</p> <p>5a. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni, o których mowa w ust. 5, mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 7 pkt 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej</p>
<p>4. Każde państwo członkowskie wprowadza odpowiedni mechanizm umożliwiający komunikację między właściwym organem państwa członkowskiego a urzędnikiem łącznikowym ds. ochrony lub osobą mu odpowiadającą w celu wymiany istotnych informacji dotyczących rozpoznanych zagrożeń i ryzyka dla danej EIK. Mechanizm komunikacji nie narusza wymogów krajowych dotyczących dostępu do informacji szczególnie chronionych i niejawnych.</p> <p>5. W przypadku zgodności ze środkami, w tym środkami wspólnotowymi, które w danym sektorze nakładają wymóg lub odnoszą się do wymogu powołania urzędnika łącznikowego ds. ochrony lub osoby mu odpowiadającej, uznaje się, że spełnione są wszystkie wymogi państw członkowskich określone w niniejszym artykule lub przyjęte na jego mocy. Wytyczne w sprawie stosowania, o których mowa w art. 3 ust. 2, zawierają orientacyjny wykaz takich środków.</p>	<p>Wprowadzenie odpowiednich mechanizmów umożliwiających komunikację między właściwym organem państwa członkowskiego a urzędnikiem łącznikowym ds. ochrony lub osobą mu odpowiadającą.</p>	<p>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym:</p> <p>Art. 6</p> <p>5a. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni, o których mowa w ust. 5, mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 7 pkt 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej</p> <p>„§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o uczestnikach Programu, należy przez to rozumieć organy administracji publicznej i służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo narodowe, operatorów infrastruktury krytycznej oraz inne organy i służby publiczne, które realizują obowiązki określone w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą”, i współpracują w zakresie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej.</p> <p>§ 7. 1. Stworzenie warunków do poprawy bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej nastąpi przez:</p> <p>6) współpracę w realizacji Programu.</p> <p>2. Współpraca w realizacji Programu polega na utrzymywaniu kontaktów pomiędzy jego uczestnikami</p>

		<p>przez konferencje, seminaria, prowadzenie forum dyskusyjnego, przygotowanie i udział w ćwiczeniach i szkoleniach oraz wymianę informacji dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) identyfikacji obszarów działań niezbędnych w celu podniesienia poziomu ochrony infrastruktury krytycznej; 2) zidentyfikowanych zagrożeń dla infrastruktury krytycznej; 3) spodziewanego lub zaobserwowanego zwiększenia zapotrzebowania na usługi lub produkty dostarczane przez operatorów infrastruktury krytycznej; 4) spodziewanych przerw lub zakłóceń w dostawach usług lub produktów dostarczanych przez operatorów infrastruktury krytycznej; 5) wsparcia działań podejmowanych przez operatorów infrastruktury krytycznej w przypadku zniszczenia lub zakłócenia funkcjonowania tej infrastruktury; 6) ochrony infrastruktury krytycznej, funkcjonowania wewnętrznych mechanizmów tej ochrony i zarządzania kryzysowego; 7) przygotowania i aktualizacji Programu.”
Artykuł 7 Sprawozdawczość		
<p>1. Każde państwo członkowskie przeprowadza ocenę zagrożenia w odniesieniu do podsektorów EIK w ciągu roku od daty wyznaczenia na jego terytorium danej infrastruktury krytycznej jako EIK w ramach tych podsektorów.</p>	<p>Przeprowadzenie oceny zagrożenia w odniesieniu do podsektorów EIK w ciągu roku od daty wyznaczenia EIK.</p>	<p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej</p> <p>„§ 5. 1. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, o których mowa w art. 5b ust. 3 ustawy, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania kryteriów, przygotowują, w zakresie ich właściwości, i przedkładają dyrektorowi Centrum informacje zawierające:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) charakterystykę obszaru zadaniowego pozostającego w ich właściwości, obejmującą identyfikację jego zasobów, podsystemów, funkcji i zależności od innych systemów infrastruktury krytycznej; 2) propozycje wymagań i standardów pozwalających zapewnić ciągłość funkcjonowania infrastruktury krytycznej; 3) ogólną ocenę ryzyka dla funkcjonowania opisywanego obszaru zadaniowego, uwzględniającą zagrożenia, podatności na zagrożenie oraz konsekwencje zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej; 4) propozycje priorytetów w zakresie odtwarzania infrastruktury krytycznej; 5) możliwe sposoby zapobiegania zakłóceniom funkcjonowania obszaru zadaniowego będących skutkiem zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej; 6) propozycje programów badawczych i rozwojowych mogących przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej”.
<p>2. Każde państwo członkowskie co 2 lata przekazuje Komisji podsumowujące sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z sektorów EIK, w których EIK została wyznaczona zgodnie z art. 4 i jest zlokalizowana na jego terytorium.</p>	<p>Przekazywanie, co 2 lata, Komisji Europejskiej podsumowujące sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych</p>	<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym:</p> <p>„Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: <ol style="list-style-type: none"> a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury

	punktów stwierdzonych w każdym z sektorów EIK.	krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ; 2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawnym.”
Komisja może opracować wspólny wzór takich sprawozdań we współpracy z państwami członkowskimi.		Zadanie Komisji Europejskiej
Każde sprawozdanie zostaje opatrzone klauzulą tajności na poziomie uznawanym za odpowiedni przez państwo członkowskie pochodzenia.		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: „Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej: 1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych: a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ; 2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawnym.”
3. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2, Komisja i państwa członkowskie oceniają, czy w poszczególnych sektorach należy na poziomie Wspólnoty rozważyć dalsze środki ochrony EIK. Działania te podejmowane są w połączeniu z przeglądem niniejszej dyrektywy, ustanowionym w art. 11.		Artykuł informacyjny. Nie wymaga implementacji.
4. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi może opracować wspólne wytyczne w sprawie metod przeprowadzania analiz ryzyka w odniesieniu do EIK. Używanie takich wytycznych będzie fakultatywne dla państw członkowskich.		Zadanie Komisji Europejskiej.
Artykuł 8 Wsparcie Komisji dla EIK		
Za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego Komisja udziela właścicielom /operatorom wyznaczonej EIK wsparcia polegającego na udostępnianiu im najlepszych praktyk i metod oraz dodatkowych szkoleń i wymiany informacji na temat innowacji technicznych w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej		Zadanie Komisji Europejskiej.
Artykuł 9 Szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej		
1. Każda osoba, która zgodnie z niniejszą dyrektywą ma w imieniu danego państwa członkowskiego lub Komisji dostęp do informacji niejawnych, podlega postępowaniu sprawdzającemu przeprowadzanemu	Zapewnienie, aby szczególnie chronione	Ustawa z dnia 16 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym: Art. 5b. 6. Do programu (Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej) stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

na właściwym poziomie. Państwa członkowskie, Komisja i właściwe organy nadzorcze zapewniają, aby szczególnie chronione informacje dotyczące ochrony EIK przekazywane państwom członkowskim lub Komisji nie były wykorzystywane do celów innych niż ochrona infrastruktury krytycznej.

2. Niniejszy artykuł stosuje się również do informacji nieprzekazywanych na piśmie, a wymienianych podczas spotkań, na których omawiane są kwestie wymagające szczególnej ostrożności.

informacje dotyczące ochrony EIK przekazywane państwom członkowskim lub Komisji nie były wykorzystywane do celów innych niż ochrona infrastruktury krytycznej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym:

Art. 1 pkt 2

Art. 5b ust 7.

„1) na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, sporządza jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy. W wykazie wyróżnia się także europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, mogącą mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. Wykaz ma charakter niejawnym;”;

Art. 1 pkt 3

„Art. 6b. 1. O potencjalnej europejskiej infrastrukturze krytycznej dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ta infrastruktura może mieć istotny wpływ. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa podaje nazwę i lokalizację potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej i przyczyny jej wyznaczenia.

6. Właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma wpływ europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje dane identyfikujące europejską infrastrukturę krytyczną, w tym jej nazwę i lokalizację;

7. Dane, o których mowa w ust. 1 i 6, oraz uchwała, o której mowa w ust. 5 mają charakter niejawnym.”

Art. 1 pkt 3

„Art. 6c. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje Komisji Europejskiej:

1) co roku informacje o liczbie infrastruktur krytycznych:

- a) w odniesieniu do których prowadzono z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej rozmowy na temat progów kryteriów przekrojowych, umożliwiających wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) wchodzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w skład europejskiej infrastruktury krytycznej w poszczególnych systemach, o których mowa w art. 3 pkt 2a oraz o liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, na które ma ona wpływ;

2) co 2 lata sprawozdanie zawierające ogólne dane dotyczące rodzajów ryzyka, zagrożeń i słabych punktów stwierdzonych w każdym z systemów w których została wyznaczona europejska infrastruktura krytyczna zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter niejawnym.”

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej

§2. 6. Do planu stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych lub o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa.

<p>a) transport drogowy, b) transport kolejowy, c) transport lotniczy, d) transport wodny śródlądowy, e) żegluga oceaniczna, żegluga morska bliskiego zasięgu i porty;</p> <p>Procedura rozpoznawania przez państwa członkowskie infrastruktury krytycznej, która może być wyznaczona jako EIK, jest realizowana zgodnie z art. 3. Wykaz sektorów EIK sam w sobie nie tworzy zatem ogólnego zobowiązania do wyznaczenia EIK w każdym sektorze.</p>		
<p>ZAŁĄCZNIK II PROCEDURA DOTYCZĄCA POI DLA EIK</p>		
<p>W POI określa się składniki infrastruktury krytycznej oraz istniejące lub wdrażane rozwiązania służące ich ochronie. Procedura dotycząca POI dla EIK obejmuje co najmniej:</p> <p>1) rozpoznanie ważnych składników infrastruktury;</p> <p>2) przeprowadzenie analizy ryzyka opartej na scenariuszach postępowania w przypadku zaistnienia poważnych zagrożeń, analizie słabych punktów każdego ze składników infrastruktury i analizie potencjalnych skutków; oraz</p> <p>3) rozpoznanie, selekcję i ustalenie hierarchii ważności środków przeciwdziałania i procedur z podziałem na:</p> <p>— stałe środki bezpieczeństwa, określające niezbędne inwestycje i środki w dziedzinie bezpieczeństwa, które powinny być stale stosowane. W tej części planu znajdują się informacje dotyczące środków ogólnych, takich jak środki techniczne (w tym instalacje urządzeń wykrywających, kontrola dostępu, środki zabezpieczające i zapobiegawcze); środków organizacyjnych (w tym procedur sygnalizowania zagrożeń i zarządzania kryzysowego); środków kontrolno-weryfikacyjnych; komunikacji; podnoszenia świadomości i szkolenia oraz bezpieczeństwa systemów informacyjnych,</p> <p>— zróżnicowane środki ochrony, które mogą zostać uruchomione w zależności od zmieniającego się poziomu ryzyka i zagrożenia.</p>		<p>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej</p> <p>„§ 2 ust. 3 Elementami struktury Planu są:</p> <p>1) dane ogólne:</p> <p>a) obejmujące nazwę i lokalizację infrastruktury krytycznej, b) pozwalające zidentyfikować operatora infrastruktury krytycznej: nazwa, adres i siedziba, numery REGON, NIP i KRS, c) pozwalające zidentyfikować zarządzającego przedsiębiorstwem w imieniu operatora infrastruktury krytycznej: nazwę, adres i siedzibę, numery REGON, NIP i KRS, d) obejmujące w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą” — dane służbowe osoby, o której mowa w art. 6 ust. 5a ustawy, odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, e) obejmujące imię i nazwisko osoby sporządzającej plan;</p> <p>2) dane infrastruktury krytycznej obejmujące:</p> <p>a) charakterystykę i podstawowe parametry techniczne, b) plan (mapę) z naniesieniem lokalizacji obiektów, instalacji lub systemu, c) funkcjonalne połączenia z innymi obiektami, instalacjami, urządzeniami lub usługami;</p> <p>3) charakterystyka:</p> <p>a) zagrożeń dla infrastruktury krytycznej oraz oceny ryzyka ich wystąpienia wraz z przewidywanymi scenariuszami rozwoju zdarzeń, b) zależności infrastruktury krytycznej od pozostałych systemów infrastruktury krytycznej oraz możliwości zakłócenia jej funkcjonowania w wyniku zakłóceń powstałych w pozostałych systemach infrastruktury krytycznej, c) zasobów własnych możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej, d) zasobów właściwych terytorialnie organów, możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej;</p> <p>4) zasadnicze warianty:</p> <p>a) działania w sytuacji zagrożenia lub zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej, b) zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej, c) odtwarzania infrastruktury krytycznej;</p>

		<p>5) zasady współpracy z właściwymi miejscowo:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) centrami zarządzania kryzysowego, b) organami administracji publicznej.”
<p>ZAŁĄCZNIK III Procedura rozpoznawania przez państwa członkowskie infrastruktury krytycznej, która może być wyznaczona jako EIK zgodnie z art. 3</p>		
<p>Artykuł 3 wymaga, aby każde państwo członkowskie rozpoznało infrastrukturę krytyczną, która może być wyznaczona jako EIK. Procedurę tę wdraża każde państwo członkowskie w następującym ciągu kolejnych etapów. Potencjalna EIK niespełniająca wymogów jednego z następujących kolejnych etapów uznawana jest za „niebędącą EIK” i zostaje wyłączona z procedury. Potencjalna EIK, które jest zgodna z definicjami, przechodzi następną etap tej procedury</p> <p>Etap 1 Każde państwo członkowskie stosuje kryteria sektorowe w celu dokonania pierwszej selekcji infrastruktury krytycznej w danym sektorze.</p> <p>Etap 2 Każde państwo członkowskie stosuje definicje infrastruktury krytycznej zgodnie z art. 2 lit. a) w odniesieniu do potencjalnej EIK rozpoznanej w etapie 1. To, czy wpływ jest istotny, określa się przy użyciu krajowych metod rozpoznawania infrastruktury krytycznej lub w odniesieniu do kryteriów przekrojowych, na odpowiednim szczeblu krajowym. W przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi bierze się pod uwagę to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy.</p> <p>Etap 3 Każde państwo członkowskie stosuje transgraniczny element definicji EIK zgodnie z art. 2 lit. b) w odniesieniu do potencjalnej EIK, która przeszła dwa pierwsze etapy tej procedury. Potencjalna EIK, która jest zgodna z tą definicją, przechodzi następny etap tej procedury. W przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi bierze się pod uwagę to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy.</p> <p>Etap 4 Każde państwo członkowskie stosuje kryteria przekrojowe w odniesieniu do pozostałej potencjalnej EIK. Kryteria przekrojowe uwzględniają: rozmiar strat oraz – w przypadku infrastruktury świadczącej niezbędne usługi – to, czy dostępne są alternatywy, a także czas trwania zakłócenia/naprawy. Potencjalna EIK, która nie spełnia kryteriów przekrojowych, nie będzie uważana za EIK. O potencjalnej EIK, która przeszła tę procedurę, informowane są tylko te państwa członkowskie, na które potencjalna EIK może mieć istotny wpływ.</p>		<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym: <u>Art. 1 pkt 3</u> „Art. 6a. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2a, na bieżąco rozpoznaje potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną, badając, czy infrastruktura krytyczna spełnia kolejno następujące wymogi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kryteria sektorowe – progi liczbowe ustalone przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej, charakteryzujące parametry, wchodzących w skład systemów infrastruktury krytycznej obiektów, urządzeń oraz instalacji lub funkcje realizowane przez te obiekty, urządzenia, instalacje, warunkujące identyfikację infrastruktury krytycznej; 2) stanowi składnik, system lub część infrastruktury, które mają podstawowe znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony, dobrobytu materialnego lub społecznego ludności, oraz których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską w wyniku utraty tych funkcji; 3) jej zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie Unii Europejskiej; 4) kryteria przekrojowe – w zakresie przybliżonych progów ustalonych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej – obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) kryterium ofiar w ludziach – oceniane w odniesieniu do ewentualnej liczby ofiar śmiertelnych lub liczby rannych, b) kryterium skutków ekonomicznych – oceniane w odniesieniu do znaczenia strat ekonomicznych lub pogorszenia jakości towarów lub usług, w tym potencjalnych skutków ekologicznych, c) kryterium skutków społecznych – oceniane w odniesieniu do wpływu na zaufanie opinii publicznej, cierpień fizycznych i zakłócenia codziennego życia, w tym utraty podstawowych usług. <p>2. Infrastruktura krytyczna jest uznawana za potencjalną europejską infrastrukturę krytyczną po spełnieniu łącznie kolejnych wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.</p>